

τούν, πιστευω, επίσης αλωδητο.

Η τεχνική απλή στη βάση της λειτουργεί οπτικά και μόνο σαν μέσο και εικονιστική παρασταση του σημειωμένου, με τρόπο όμως που δεν αποσπά την προσοχή από την ίδια την ουσία αντιθέτα μαλιστα. Ας προσεξουμε στο ποιήμα του Jazz αυτο που λεω παραπάνω : το πως δηλ. με τη βοήθεια της τεχνικής του φτάνει στο αποτελεσμα.

πιανο

μπασο κρουστα σαξοφωνο
σαξοφωνο

πιανο κρουστα και μπασο
κοντραμπασο

κρουστα πιανο σαξοφωνο

τυμπανο τυμπανο τυμπανο

πιανοσαξοφωνοτυμπανομπασοτυμπανο

Αρμονια

το ενα και το συνολο

Πιανο : στιχος ενας — οργανο πρωτο και πρωταρχικο. Μπασο κρουστα σαξοφωνο : μπαινουν πνευστα και κρουστα και δημιουργειται η αισθηση του ηχου συνθετη. Σαξοφωνο : ενας στιχος· το οργανο τονιζεται ιδιαιτερα. Πιανο κρουστα και μπασο : η αισθηση του ηχου πιο συνθετη ακομα. Κοντραμπασο / κρουστα πιανο σαξοφωνο : η ιδια λειτουργικότητα με τους α, γ και δ, ε στιχους αντιστοιχα. Τυμπανο τυμπανο τυμπανο. Η επαναληψη τονιζει και δαραινει τον ηχο του τυμπανου. Ας προσεξουμε οτι τα διαστηματα αναμεσα στην επαναλαμβανομενη τρεις φορες λεξη τυμπανο ειναι των 2 $\diamond$ πετυχημενη προσπαθεια για να αποφευχθει η πιθανη αισθηση της μονοτονιας του ηχου του οργανου. Η επαναληψη της λεξης τυμπανο 3 φορες πετυχαινει, αντιθετα, τη στιχικη μουσικότητα. Πιανοσαξοφωνο-τυμπανομπασοτυμπανο : κρεσεντο. Αρμονια : ο στιχος με μονη τη λεξη «αρμονια» ερχεται να απαλυνει και να επεξηγησει το ηχητικο συνοθυλευμα. Ετσι, χωρις να ακουγονται ηχοι, υποβαλλουν εντοτοις την υπαρξη τους με μονη την τεχνικη των στιχων. Ας σημειωθει οτι οι στιχοι δ, ε, στ υπο-χωρουν στους α, γ, ε για να τονιστει πολυ περσοτερο η σημασια των τελευταιων. Γινεται λοιπον ευκολα νοητο οτι εδω δεν προκειται μονο για μια απλη ποιητικη δημιουργια αλλα ταυτοχρονα και για μια αμεση μουσικη αισθηση. Η σχηματικη παρασταση αυτης της συνθεσης θα μπορουσε να δοθει ως εξης :

